

[Elmqvist.]

bestemt til andet Ojemed — jeg skal ikke komme ind paa, hvilket Ojemed det er —, er vanskeligt at give Adgang til Sætte-skipperskolen, vil jeg gerne bemærke, at den højtærede Minister her maa have misforstaaet mig. Det er ikke Mening, at man ønsker at bruge Skolen, der er, som jeg udtalte, andre Lokaler, man kan faa — saa vidt jeg ved, oven i Købet vederlagsfrit —, saa det, at der er disponeret over Skolen, er ingen Hindring for at imødekomme det Ønske, jeg har fremdraget. Jeg takker i øvrigt for Ministerens velvillige Holdning og for hans Udtalelse om, at han vil se paa Sagen og undersøge, om der er Muligheder for at efterkomme dette beskedne Ønske fra Aalborg og Nørresundby. Og jeg haaber, at Mulighederne vil være til Stede.

Paa min Henstilling vedrørende de officielle Meddelelser fra Ministerierne svarede den højtærede Minister, at der ikke fra Regeringen var udgaaet nogen Regel om, at Embedsmændene skulde holde Meddelelserne tilbage til Fordel for den københavnske Presse. Det har jeg heller ikke sagt, jeg har hverken sagt det eller ment det. Det, jeg har bedt den højtærede Statsminister om, er, at Ministrene, hvis der er Embedsmænd, der mener sig berettigede til at holde Meddelelser tilbage, for at den københavnske Morgenpresse kan faa dem først, da vil drage Omsorg for, at en Ændring sker heri, saaledes at Meddelelserne sendes ud, naar de foreligger. At de skulde sendes ud, inden de var underskrevet af Ministrene, saaledes som den højtærede Statsminister lod formode, at jeg havde ønsket det, er der naturligvis ingen, der vil kræve, og Ministerens Udtalelse herom synes jeg var ret overflødig.

Jeg opfatter imidlertid den højtærede Statsministers Svar paa min Forespørgsel saaledes, at Ministeren ogsaa finder, at disse officielle Meddelelser ikke bør holdes tilbage, og jeg tvivler ikke om, at Ministeren da ogsaa vil sørge for, at denne hans Opfattelse bliver respekteret af Ministeriernes Embedsmænd. Og saa er jeg tilfreds.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Korsgaard: Naturligvis kan man ikke forhindre, at man bliver beskyldt for Taktløshed, naar man overhovedet har den Dristighed at tale om noget som helst. Det afgørende er jo, om den, der fremsætter denne Beskyldning, har berettiget Grund

dertil, dels efter Sagen, saaledes som den foreligger, dels efter den Stilling, den paagældende har til den Sag, hvorom det drejer sig. Jeg mener, at Justitsministeren i det foreliggende Tilfælde ved denne sin voldsomme Udtalelse har skadet sig selv og sit høje Embede meget mere, end han har skadet mig, jeg tager den i hvert Fald med den største Ro.

Det, det drejer sig om, er jo, om Justitsministeren overhovedet har forstaaet det Problem, jeg har rejst, og jeg maa til min Beklagelse sige, at det har Justitsministeren aabenbart ikke. I det hele taget synes Justitsministeren ikke at have saa særlig let ved Selvtænkning. Han siger saaledes, at jeg har kritiseret Pressen for dens Udtalelser om den Sag, det her drejer sig om. Jeg maa paastaa, at jeg har overhovedet ikke i fjerneste Maade kritiseret Pressens Holdning overfor denne Sag. Jeg har kritiseret Pressen, fordi den efter min Mening i mange Tilfælde ikke refererer objektivt, men jeg maa sige, at jeg havde indtil denne Dag været saa naiv, at jeg troede, at den Mand, der i Landet skulde staa som en af vor Justits' højeste, virkelig til enhver Tid vilde gøre et alvorligt Forsøg paa, naar der her i Landet bliver rejst et for den paagældende alvorligt Emne, til svare ud fra de Synspunkter, som den paagældende gør gældende, og som for ham er Hovedsagen.

Jeg kan kun konstatere, at enten har Justitsministeren ikke Evne eller ikke Villie til at se igennem en saadan Sag. Om man vil synes, det ene er bedre end det andet, eller det andet er værre end det første, ved jeg ikke, men jeg beklager i hvert Fald, at der enten mangler Evne eller Villie til at se paa Sagen, saaledes som jeg har rejst den.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal har Ordet for en kort Bemærkning.

Madsen-Mygdal: Da jeg heller ikke nærer noget Ønske om at forlænge Debatten, skal jeg prøve paa at fremsætte de faa Bemærkninger, jeg har at gøre til den højtærede Statsminister, i en kort Bemærkning.

Den højtærede Statsminister var misfornøjet med, at jeg havde sagt, at han havde beskyldt Landbruget for letsindigt at stifte Gæld. Men den højtærede Statsminister vil lægge Mærke til, at jeg omhyggelig citerede efter Fortrykket, hvad han faktisk har sagt fra denne Plads, og